

Wc
2382

Wc
2382

D. M. S.
JVSTA FVNEBRIA

Serenissimae ac Celsissimae Principi ac Dominae,

DOMINAE
CHRISTIANAE
WILHELMINAE

*fol. 104
W. H. S.
Sax. Gen.
Eisenach*

Principi Nassouiae, Comiti Saraepontis & Sara-
verdenae, Dominae Dynastiarum Lohrac, Wisbadenae & Id-
steinae: natae duci Saxoniae, Juliaci, Cluiuae, Montium, An-
gariae & Westphaliae, Landgrauiae Thuringiae, Marg-
grauiae Misniae, Comiti Principali dignitate Hen-
nebergiae, Comiti Marcae & Ravensber-
gae, Saynae & Wittgensteinae,
Dominae Ravensteinae &c, &c.

SERENISSIMI
CAROLI
NOSTRI
CONIVGI LONGE DESIDERATISSIMAE,

Dominae nostrae clementissimae,
Patriae matri tranquillissimae,

media fere nocte, quae diem XXVI. & XXVII. mensis Novembris, intercessit
A. R. S. C I D I O C C X X X X.

In arce Idsteinenfi rebus humanis ereptae,

A Gymnasio Idsteinenfi

d. X. Januarii mensis A. R. S. C I D I O C C X X X X I.

religiose perfoluenda
indicit

M. Jo. Mich. Stritter, Rector,

Idstein, Imprimebat ERDM. ANDR. LYCE, Aulæ Typogr.

*1, 887
Memoria, C...*

Joh. XVII. 24. (A).

Πατερ, δε' ἰδωνός μου, ἡ δόξα σου ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ὡς ἦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἔτι ἡρραπῶτος. Ἐπιβουλεύσῃς ἡμῶν, ὡς ἦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἔτι ἡρραπῶτος. Ἐπιβουλεύσῃς ἡμῶν, ὡς ἦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἔτι ἡρραπῶτος.

Aduentur suos diuinitibus seruator, qui, ut omnem ex vita lugendi materiam tolleret, abdicatis caelitem gaudiis, lacrymosam ipse humanitatem induit, & contumelias pati, mortem subire non recusauit (b), is igitur caelestissimus pater aduentus suos Nassouiae nostrae, *lugubres* dicam an *salubres*? gemitu certe lacrymisque & luctu *commemorabiles* fecit.

§. 2.) Nox enim illa, quae primum dierum aduentibus Jesu Christi celebrandis antiquis tutorum c), anno, quem nunc nuper exegimus, huius seculi *quadragesimo*, *ultima* praecessit, hox eheu! illa CHRISTIANAM WILHELMINAM Principi nostro *conuugem* & generis claritudine & animi virtutibus praestantissimam, Principibus liberis, tenerrima aetate, *matrem* longe *amantissimam*, Nassouii *principem* matri quam dominae summiorem subduxit, eripuit, abstulit. Hinc *lugubres* illi aduentus! hinc immensi per aulam, per vrbes, per agros Nassouiae planctus!

§. 3) Satis videbatur *communibus* temporum malis, satis ingenti *Germaniae* luctu adflictae *DEO* visum, qui, ut testator huius anni memoria, ut intentioni ad gratiam respectus, ut maturior ad eam reditus poster estet, *adflictione* Nassouios conditione vii, cosque *ex hoc anno*, ex hoc die, luctus sui & *vidui principis* clauum mouere voluit.

§. 4) Attamen vel hoc ipso argumento, ex grauiore fortuna nostra ducto, quos lugubres diximus, *salubres* esse Nassouiae aduentus confirmarem; nisi *maleferiatum* illud hominum genus intercederet, qui nescio qua spartana nobilitate, *concoquere plagas*, quam *culpam* suam agnoscere, aut castigatoris sui *pacem orare* malunt. O immancm *soliditatem*, si plagis non mouentur, non emendantur! o incredibilem *supiditatem*, si grauiora, quae imminet, non videntur, si pericula non deprecantur! o lacrymabilem nostrum *ueternum*, si gratiae aduenientis, inclamantis & castigantis vocibus non excitamur!

M. Jo. Mich. Richter, Rector.

§. 5)

a) Vid. §. 26.

b) Hebr. XII. 2.

c) Seculo, ut videtur, quinto, Vis. B. D. Joach. HILDEBRANDUS de diebus festis p. 11.

§. 6.) Quo defunctus est die *Germanicus*, lapidata sunt templa, subversa deum aere, lares a quibusdam familiares in publicum abiecti (a). Non absumis eorum est furor, qui, quasi nullis criminibus ad fines, neglecta sui emendatione, aut in *fortunam* stultide invehuntur, aut, quo secleratus cogitari nihil potest, in benignissimi *numinis*, quam contingunt, *acerbitatem*, malo rursus suorum culpam conferunt.

§. 6.) Age igitur, quisquis aut casuum aduersis non moueris, aut crimina tua ignoras, aut interuenientis gratiae aduentum non respicis, age in *memoriam superioris anni* redeamus, vitia nostra cum temporum malis collaturi, non ut rationibus nequitiam expugnemus, quid enim apud eos rationibus proficias, qui tampridem omnem rationem execrantur? sed ut hos dolori stimulos suffigamus, qui somnum adimant, ut has cogitationes reuocemus, quae quasi morsus quodam seconcurant. Resoluamus itaque *anni quadragesimi memoriam*, & quam diligentissime possumus, animis insigari.

§. 7.) Fata funestissima, quem diximus, annum frigoris sacritia inchoauit, tanta hiemis diuturnitas insigniuit, ut vix vllis annuum monumentis parem inuenias. An, quia pietas alget? an, quia frigent iudicia & sacrorum causa institui conuentus? an, quia & mutus inter se hominum, & noster erga Deum refrixit amor? *Verna* fere omnis excidit amicitias. An, quia nullas DEO *veris sacri hostias* deuouere consueuimus? an, quia, eum vernant, nouos foetus delicias consecramus? *Ammon* ingratuscebar. An, quia voluptatibus & luxu animi praegrabantur? Sero quidem, praeter spem tamen laetior *vinecebat tellus*. An, quia malis doniti, tandem *aliquando poenitentiae fructus* pollicebamur? contumelioses iam iam faucibus nostris eripiebant messem. An, quia nimio celerius nostrae exaruerant lacrymae? Colligendis frugibus rediit *serenitas*. An, quia beneficiis allici volebamus? *Mature autumni* frigore immaturi arborum ac *vineorum* fructus aduult. An, quia, malorum arborum ingrati que *vinei* similes, cultoris nostri & *uinitoris* spem delasimus?

§. 8.) *Eminentissima* imperiorum & hominum *capita* mors abstulit: *Borussia* regem potentissimum, *Germania* imperatorem angustissimum, *Russia* imperatricem inuictissimam iuger. An, quia vitam salaremque principum DEO negligenter commendamus? an, quia in summis magistratibus DEI imaginem, DEI munus, DEI beneficia venerari desimus? *Nafsouia* ereptam principi suo coniugem desideratissimam, ereptam sibi, verissimo adhaerentissimi vidui testimonio, *MATREM INDVLGENTISSIMAM* deplorat. An, quia sacratissima matrimoniorum exoleuit religio? An, quia *materno* illius animo indigni fuimus, *cui multum quotidie curarum, multum laboris adiciebat iners nostra, sed tamen effrenata petulantia*? (b)

§. 9.) Quid illustres aliorum principum *mortes*? quid laeuiora mortibus *perfidiae* mala? quid ex regnis in seruituti *casus*? quid *gliscientia bellorum* incendia? quid *discordiarum* tempestates? quid *inundationem* fluminum? quid *naufragia*? quid improbitatis *consilia*? quid delirantium ingeniorum *somnia*? quid denique, in tot tantisque rerum ac temporum acerbitatibus, *DEI religionumque contemium* dicam? quae nisi aut *gratiae* reuocantis monumenta, aut *irati* numinis irritamenta, aut maiorum calamitatum praenuncia esse iudicamus, nihil iudicamus.

§. 10.) Quo minus in *DEVM* temporis nostri aegritudinem transferremus, vel *sola artis Typographicae* memoria obitare potuit. Fuit enim

a) Sueton. Caligul. §. qui Cap. 6. de eodem: ut demum fato functum palam factum est. non solatis vllis, non edictis haberi luctus publicus potuit. *durantique etiam post festo decembris mensis dies.*

b) PETIUS Epist. IV. 25. §.

enim hic annus, quem tot calamitatibus, tot funeribus insigniri querimur, ab inuenta nobilissima arte secularis, isque tertius, ut alibi terrarum, ita nostro etiam in oppido (quod per octo fere lustra typographo * gaudet,) hilaritate multa celebratur. Huius igitur mitificae artis beneficio, (ut infinitos alios libros, quibus ad virtutem, ad pietatem, ad fidem erudimur, raceamus,) divinae voluntatis tabulae in multis exemplarium non myriadas, sed in myriadam myriadas transcribuntur. Hae tabulae, quod vilissimo pretio, etiam iis, qui ostiatim stipem colligunt, parabiles, quod in domos & aedes omnium quasi transmissae sunt, omnem a DEO malorum nostrorum culpam, omnem culpae suspicionem amouent. Has in manibus, imo in mentibus omnium versari; has in malis nostris consuli decuit; sed negliguntur, ridentur, prohibentur, exuruntur. Ne itaque mirum cuiquam videatur, cur tandem, hoc ipso paucissimum anno, ad puniendam vecordiam nostram DEVS oculos aperuerit.

§. 11) Breuissime ut luctuosissimi Germaniae, luctuosissimi Nassouiae anni memoriam complectamur: TRANQUILLITAS NOSTRA OCCIDIT. Occidit enim (ut ab improbitate, sublatae tranquillitatis crimine (a), & a vitiorum infectione molesta aliquando recedamus,) occidit die vicesimo mensis Octobris CAROLVS SEXTVS, imperator augustissimus, a cuius vita, incolumitate & imperio non solum Germaniae, sed etiam plurimorum Europae regnorum tranquillitas pendebat: occidit die vicesimo sexto mensis Novembris CHRISTIANA WILHELMINA, Nassouiae mater, ut vno vocabulo complectar omnia, TRANQUILLISSIMA.

§. 12) Tranquillitas a mari, nullis fluctibus agitata, nullis tempestatibus turbida, ad animum hominis pacatum, lenem, placidum & imperturbatum, itemque ad statum rerum, cum priuatarum, tum publicarum, aequabilem, quietum atque inconcussam translata (b), saepe in virtutibus (c), aliquando in iustis (d), principum legebat.

§. 13) Tranquillitatis virtutem & regi & ciuitatibus (e) salutare antiquissimi iam scriptores praedicant: tranquillitatis iustum ex Stoicorum disciplina, quam Marcus Antoninus in folio collocavit, profectum existimamus. Seneca, Stoicus, non concuti & stabilem animi sedem vocat tranquillitatem (f). Recte idem a malacia tranquillitatem discernit (g). Sed tantum abest, ut tranquillitatem stoicorum praecipis adsequare, ut potius aut ad suporem & vecordiam, aut in desperationem adducant. Vera tranquillitas non ex Zenonia, sed ex Salomona portica petitur; ab eo doctore, qui non solum perfectissimum exem-

plar

* Hic eodem, ERDM. ANDR. LYCE, primo: ab Anno 1704.
a) Ies. 7, 20. 19.

b) PLAUT. POEN. 3, 1, 8. Tranquillitas cunctis, quasi nauis in mari.

c) EPICTETVS 7, 8, 2. de Claudio; multa gerens tranquille, 8, 2, 13. de Traiano: nihil non tranquillum agens, 8, 6, 2. de Aelaeo Antonino: principio vitae tranquillissimus fuit 10, 7, 8. de Constantio: vir egregiae tranquillitatis, placidus. VELLEIUS PATERCIVS 2, 102, 4. Senecam, quamquam falso, vult vti saepe tranquillum ait.

d) EPICTETVS praefat. ad Valerium: ut tranquillitatis tuae possit mens diuina laetari. 1, 11, 3. ad Valerium & Valentinianum Augustos: neque quidquam similis potest dici, quam dictatura antiqua, huic imperii potestati, quam nunc tranquillitas vestra habet. VINCIVS de re milit. 3, prolog. ad Valentinianum: verum tranquillitas tua, imperator inuicte, altiori consilio, quam mens poterat terrena concipere; ex libris antiqua desiderat.

e) Accessit IV. Cyrenaeorum regis, vltimum exitum apud HERODOTVM Melpom. p. m. 333. ex eo, quod oraculo θεῶν ἐπιείκως, tranquillitatem suadenti, non obsecutus sit, ortum memoratur, ΠΙΝΔΑΡΟΣ tranquillitatem (θεῶν ἐπιείκως, ἰσθμίων, γαλακίης, ἰσθμίων ἑσθμίων, θεῶν τε καὶ πόλεως ἔχουσα κλαίειν ἀπαράται &c. ex IERASMI SCHMIDTI versione: blando affectu praedita tranquillitas, iustitiae o peramplificans vrbis filia, conciliorumque & bellorum habens clauis suprema).

f) de Tranquill. cap. 2.

g) In otio inconcussio iacere, non est tranquillitas, malacia est, Ep. 67.

h) Job, X, 23. Iqq. AG. III, 11. Iqq. AG. V, 12.

plar (a), sed fons etiam & origo (b) perpetuae tranquillitatis existit,
JESU CHRISTO.

§. 14.) Beatas itaque respublicas, si in locum stoicae illius, *Christianam tranquillitatem*, non tam titulo, quam animo recipiant principes! Haec enim omnium & virtutum & titulorum quasi *summa*; haec maiestatis, potestatis, serenitatis, (c) clementiae atque magnitudinis *fundamentum*; haec aut *pari* bonitatem, benignitatem, humanitatem, hilaritatem, mansuetudinem, modestiam, moderationem, continentiam, iustitiam, prudentiam, fortitudinem, constantiam, (d) magnanimitatem, pudorem, verecundiam, felicitatem; aut *arctissimo cognationis vinculo coniunctam* habet; haec denique omnes longissime titulos omnes felicitates *superat*. Tantus virtutum bonorumque comitatus, tranquillitatis nostrae *oculus*, subductus est! morte subductus est!

§. 15.) Sed memorabilem factorum ordinem persequamur. *Inter regno Germaniae* nata est CHRISTIANA WILHELMINA; interregno denata. *Nascebatur Altenkirchae*, in Saynensibus, celsissimo quondam Henacensium duci Joanni Wilhelmo, ex Magdalena Sybilla, (Joannis Adolphi Weissenfelsensium ducis filia, tertia coniuge: *anno* huius seculi *undecimo*; die tertio mensis Septembris, die *duodecimo* mensis *Octobris*, CAROLVS SEXTVS (natus Calendis Octobr. CIDCCLXXXV) rex romanorum est creatus: *vice*secundo die mensis *Decembris*, Francofurti, imposito diademate, IMPERATOR factus. Paucis post diebus, ipsis, pura, *Calendis Januariis*, anni *duodecimi* PRINCEPS NOSTER in lucem est editus, cui augustissimus imperator, sacro fonte renascenti, nomen suum clementissime impertit. Ita DEVS CAROLO nostro, antequam nasceretur, *coniugem, imperatorem, patronum* propeceperit: ita DEVS CAROLI nostri liberis, ita Germaniae prospiciat!

§. 16.) *Nupsit* beatissima CHRISTIANA WILHELMINA principi nostro, die *vice*secundo mensis *Decembris*, anno *trice*simo *quarto*; quae, tumultuosiori illo tempore, sua nos tranquillitate recrearet. *Versingam* Serenissimi coniuges, plausu, votis & lactis omnibus excepti, die *vice*secundo tertio mensis *Januarii*, anno *trice*simo *quinto*, perucenerunt.

§. 17.) Cicero suos in Italiae municipiis aduentus iactat (c): Metellus diuinis honoribus in Hispania excipi gaudebat (f): PRINCEPS NOSTRA lacrymis & fletu, tenerimi amoris indice, *aduentus* sui celebrationem decorabat. Hos sine dubio aduentus, quos *Nassouiae laetabiles*, ipsi aures CHRISTIANAE WILHELMINAE omnium maxime *laetabiles* DEVS fecit, excelsissimo animo *praesagiebat*.

o(§. 18.)

a) Maeth. XI. 28. sqq.

b) Rom. V. 1. Hebr. X 19. sqq. &c. &c.

c) Vide D. C. A. HEWMANNI Poecile, To. III. 1. p. 484 de titulo Serenissimi. & Tom. I. 1. p. 121. (in Programm. de patre patriae) de *civilitate*, Veroque loco plura de titulis principum inuenies.

d) *Constantia & Fortitudine*: CAROLI SEXTI Symbolum (ut vocant.) fuisse, omnes norunt.

e) Orat. in Pison. cap. 21. Quid dicam *aduentus* meos? &c. -- Vnus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit.

f) VALERIVS MAXIMVS 9. 1. 1. Quid sibi voluit princeps suorum temporum METELLVS PIVS, cum cum in Hispania *aduentus* suos ab hospitibus artis & ture excipi pariebatur? cum Attalici aulacis contractos parietes *laeto animo intuebatur*? cum immanibus epulis apparatus impositi hedos sinebat? cum palmata veste conuiuia celebrabat, demissisque coronas velut *caelestis capiti* recipiebat?

§. 18.) Nam, quod post obitum eius compertum est, inobedi-
mas illas *ultima voluntatis* suae tabulas, quibus *quotidianam mortis me-*
ditationem prodidit, quibus *pompam funeris* supernuacuum prohibuit,
quibus *laudationum funebrium strepitum* interdixit, quibus *DEI in se*
beneficia praedicari iussit, quibus denique *commorationis cum servatore*
suo, Jesu Christo, aeternae desiderium consignauerat, secum ferebat.

§. 19.) Ea igitur ipsa nocte, quum ad excipiendum gaudio re-
gis sui aduentum filia Zionis excitaretur (a), TE ad beatorum sedes esse
translatam, quanquam SERENISSIMI PRINCIPIS NOSTRI, LIBERO-
RVM TVORVM & nostra causa grauissime dolemus, TIBI tamen, O
EGREGIA ANIMA! iure quodam & merito gratulamur.

§. 20.) Sex fere anni sunt, ex quo TRANQUILLA haec SERENITAS
adfulsit Nassouiae: breue tempus, si ex votis nostris metiamur; longissi-
mum, si ex nostra utilitate, si ex *Serenissimi coniugii* fecunditate, si de-
nique ex BEATISSIMAE PRINCIPIS doloribus & molestiis aestimetur.
Vnum Sara Abrahamo, geminos Rebecca Iaacō, duos Rahel Jacobo
filios peperit: tribus principibus filis, unaque filia princeps, CHRI-
STIANA WILHELMINA CAROLVM nostrum patrem fecit.

§. 21.) Natus enim est CAROLVS WILHELMVS, divini amoris
arrhabo, die nono mensis *Novembris*, anno seculi nostri *tricesimo quinto*:
nata CHRISTIANA FRANCISCA HENRIETTA, emendatissimum *Seren-*
issimae matris exemplar, die *decimo septimo* mensis *Decembris*, anno
tricesimo sexto: natus FRIDERICVS AVGVSTVS, patris augustae *Sob-*
oles, die *vicelesimo tertio*, mensis *Aprilis*, Anno *tricesimo octavo*: natus
denique JOANNES ADOLPHVS, *ultimum* *Serenissimi coniugii* *pignus*,
perpetuae memoriae *obser*, die *undeicesimo* mensis *Julii*, hoc ipso
anno *quadagesimo*, nobis luctuosissimo.

§. 22.) *Renouari* equidem *tenerimae prolis recensu* dolorem,
augeri luctus sentio: & quis in morte tantae matris, a paruulis abstrac-
tae liberis, lacrymas tenuerit? Verum, si ardentissimas piissimae pa-
rentis preces, quibus (quum, ultimum soboli suae dictura *vale*, *Vin-*
gam, a *diei emortalis meridie*, properaret illa quidem; sed, factorum vi
& properantiore mortis occursum, in urbem nostram retraheretur,) in
iuselam DEI commendauit liberos suos; si prolixam & *beneficam* inui-
ctissimi hujus *tutoris* naturam, si denique *Serenissimi patris* animum
(quo tenerius dici nihil potest,) *paternum* recordamur, si minus extin-
guetur, ar mitigabitur tamen doloris nostri acerbitas.

§. 23.) Quum vero *septimo die* ipse DEVS ab operibus suis requie-
verit; quum *Sabbati* (hoc est, eius dici, quo *totus vacare mentis tran-*
quillitati debet,) *hominem* DEVS meminisse iubeat; quum denique
haec eadem summa rerum potestas *aruum* quieti, *prisca lege* (b),
septimum quemque annum deuouerit: quo tandem ore, qua fronte *la-*
boriosissimam Principem, cui *solida* in his terris, & in hac rerum fluctua-
tione, quies contingere non poterat, a *Sotere* suo, sub ipsius *Sabbati*,
sub anni *septimi* aduentu, ad *sedes tranquillitatis*, ad *caesariis* *pauci* (a) *sum-*
me-opabilem esse evocamur conuerteremur?

§. 24.)

(a) *Vespera* fatali, locum Hebr. X, 37 - 39. In hora *paraneticis* explicando discipulos no-
stros ad hunc Christi aduentum excitabamus: o utinam gravissimi dicti *exemplum*
illius, *Serenissimo Principem* pauci post horis mortuum, nunquam obliuiscantur!

(b) Levit. XXV, 4.

(c) Hebr. IV, 9, quia totum caput:

§. 24.) Nam si longa grauiditatis incommoda, si gravissimos parientium dolores, si annuos fere partus, si puerperiorum pericula, si liberorum valetudinem, si curarum aestus, si calamitatum nostrarum miserationem, si bellorum tumultus, si coniugis amantissimi amissam matrem, si communes huius vitae miseras, si annui morsus, si consciae mentis pavores (neque enim his Christiana tranquillitas, quanquam victrix, intentata manet,) si denique eorum, quae ferre ipsa & facere, quam esse ferre maluit, difficultates recogites, quem apud nos diem, quam horam credas beatissimam principem sine molestia transegitte?

§. 25.) At tranquilla fuit. Majoris hoc erat virtutis opus: ingentis fiduciae, spei perpetuae fructus: quam neque sentiunt, neque capiunt, neque curant voluptatum serui, peccatorum mancipia, diuina est & propria Christianorum. Ne enim hoc nescias; dolent, timent, affliguntur christiani; & ut his liberentur malis, DEVM precibus omnibus implorant atque obsecrantur; neque tamen sua tranquillitate excidunt (a). Et non, si in mediis calamitatum fluctibus tranquilli agunt christiani, idcirco aut inuidendum laborantibus portum, aut fluctus istos tranquillitatem dixeris.

§. 26.) Sed finis sit: non enim praedicati suos labores; sed caelestium in se beneficiorum memoriam celebrari beatissima princeps voluit. Quorum beneficiorum summa quum diuinissimo illo tranquillitatis opere, hoc est, MENTIS DEO SVO RECONCILIATAE PACE, tranquillae vitae omniumque virtutum genitricis, cultrix & perfectrix continetur; & latentia suae tranquillitatis fundamenta TRANQUILLISSIMA PRINCEPS manu venerabili ipsa ostenderit, praescriptis, sermonum funebrium materia, pontificis nostri vnice maximi precibus: (Ioh. XVII. 24. Pater, quos dedisti mihi, volo ut, ubi sum ego, etiam illi sint mecum: ut videant gloriam illam meam, quam dedisti mihi, quia amasti me ante iacta mundi fundamenta)

Ex hisce Soteris nostri longe beneficentissimi precibus, die mensis Januarii decimo, quem memoriae CHRISTIANAE WILHELMINAE pietas Gymnasii sacrum esse iubet, VERA CHRISTIANAE TRANQUILLITATIS FUNDAMENTA, in auditorio Gymnasii superiori, hora post meridiem primae, oratione funebri, eaque ligata, Scholae Rector sermone germanico explicabit.

§. 27.) Haec illa est tranquillitas, quam TIBI, SERENISSIME PRINCEPS, viduae domus ingenti luctu concusse PATER tuum natalem, huius anni Calendis, primum sine tranquillissima coniuge peractum recordatus, TIBI LIBERISQUE TVIS ex animo precabar: haec est illa tranquillitas, quam publica iam voce (DEVS hoc audiat!) precor; quamque porro, dum hos artus hic regit spiritus, TIBI, TIBI, inquam, TVISQUE LIBERIS ex animo precabor. Adiungat huic exoptatissimae tranquillitati, qua est benignitate & elementaria, DEVS bonam valetudinem, secundos rerum tuarum cursus, secundissimos exitus!

§. 28.) Eadem vota facient, qui, eodem die, partim ANNI funeberrimi, partim IMPERATORIS augustissimi, partim PRINCIPIS nostrae

a) 2. Cor. VI, 4. 11. & Psalm, XLVI, cor.

1018

ULB Halle 3
007 769 482

Wc
2382

D. M. S.
JVSTA FVNEBRIA

Serenissimae ac Celsissimae Principi ac Dominae,

DOMINAE

CHRISTIANAE
VII HELMINAE

*fil. Joh.
Wald. Duc.
Sax. Genr.*

Essenach

Comiti Saraepontis & Sara-
Dynastiarum Lohrae, Wisbadenae & Id-
axoniae, Juliaci, Cluiac, Montium, An-
liae, Landgrauiae Thuringiae, Marg-
e, Comiti Principali dignitate Hen-
Comiti Marcae & Ravensber-
Baynae & Wittgensteinac,
inae Ravensteinac &c, &c.

ENISSIMI

AROLI

NOSTRI

ONGE DESIDERATISSIMAE,

nae nostrae clementissimae,

triae matri tranquillissimae,

hem XXVI. & XXVII. mensis Novembris, intercessit

S. c i o i o c c x x x x .

Idsteinensu rebus humanis ereptae,

Gymnasio Idsteinensi

S. A. R. S. c i o i o c c x x x x i .

religiose persoluenda

indicit

o, Mich, Stritter, Rector,

bat ERDM, ANDR, LYCE, Aulse Typogr.

*1, 887
Memoria*

